

והולכתיה המדבר. ואמר כה' פתח להם חמשים שערין חירות, שהם חמשים שערין רחמים מצד של אברהם אביהם. וזהו ונתן לאבי הנערה חמשים בסוף, וכסף מדרגא מדגת החדר, ברגות אברהם.

שביציאת מצרים פתח להם חמשים שערין חירות מצד דין השמאלי, שהוא אדני, שם דיןAncii. קדם דין - (בראשית ט) דיןAncii, ואחר כה' יצא. אבל בגאה האהרוניה, (ישעה נ) וברחמים גדולים, מצד אברהם, וברחמים גדולים, מצד אברהם, וגאה דרגה של אברהם. בגאה דרגה של אברהם, שם היא קיד הגודלה, שביצה, שם היא קיד הגודלה, שם היא חמשים בסוף. ואחר כה' לא יוכל שלחה בגלות כל ימי, משום שלו תהיה לאשה, כמו שנאמר (חוושע ב) וארשתיך לי לעולם. וכתווב אחר, (ישעה נ) כי בעליך עשייך לך עוד עוזובבה. (שם סב) לא יאמר לך עוד עוזובבה. שאר על גב שטיכינה בגלות, הקדוש ברוך הוא לא זו ממנה. מցואה אחר זו, לשא אונסתו. שׂוֹדי אֲנוֹסָה יִשְׁמַנֵּי צְדִידִים: אֲנוֹסָה בָּאֲהַבְתּוֹ אֲלֵיכָה, וְהִיא לֹא אֲוֹהֶבת אֶתְהוּ. וַיְשַׁׂמְחָה שְׁהִיא עִמָּךְ קְדוּשָׁין וּבְרָכָה, וְהִיא לֹא רֹצֶחֶת אֶתְהוּ פְּשׁוֹתָה אֶלְיוֹן, וְלוּ תהיה לאשה.

בסתרי תורה יש לנו להמשל משל. יש נשמה שהיא מלפה, ויש נשמה שהיא אמה, כמו (שמות כד) וכי ימפר איש את בתו לאמה. ויש נשמה שהיא שפחה פשוטה של האדים. גם כה', יש שהוא עבר שפחה אל השמה, ולפעמים נשמה הולכת בסוד הגלגול, זהו שפטוב (בראשית ח) ולא מצאה היונה מנוח לבך רגליה. ויאיר הרע רודף את ריח להפנס בגוף, שהיא שפחה לייאר

מפתח והולכתיה המדבר, ולבתר אפתח לוון חמישין טרעין דחריו, דאיןון חמישין טרעין דרכמי, מפטרא ד아버ם אבוהון. ומהאי איהו ונתן לאבי הנערה חמשים בסוף, וכסף מדרגא דחסדר, הרגא ד아버ם.

דבמבחן דמצרים, חמישין טרעין דחריו אפתח לוון, מפטרא דדין דשלא, דאייהו אדני, דתמן (בראשית ט) דין Ancii. קדם דין דין Ancii, ולבתר נפקו. אבל בפירקנא בתרייתא, (ישעה נ) וברחמים גדולים, מפטרא ד아버ם, דביבה, פמן אייה יד הגודלה, פמן אייה נ' (חוושע ב) וארשתיך לי לעולם. וקרא אהרינא, כי בועליך עושיך יי' צבאות שמך. (ישעה סב) לא יאמר לך עוד עוזובבה. אכן על גב דשכינתא אייה בגולותא, קדשא בריך הוא לא זו מנה.

פקודא בתר דא, לישא אונסתו. דודאי אונסה איתת מתירין סטרין, אונסה בריחימו דיליה לגבה, ואיה לא רחימת ליה. ואית אונסה דרחימת אייה ליה, ורחילת לאזידווגא עמיה בלא קדושין וברכה, ואיה לא בעאת אם היא הדיווטא לגבה, ولو תהיה לאשה.

בסתרי תורה, איתת לוּ להמשל משל, נשמתא איתת דאייה מטרוניגא. ונשמתא אית, דאייה אמה. גונז (שמות כד) וכי ימכור איש את בתו לאמה. ונשמתא אית, דאייה שפחה הדיווטא דבר נש. אורח הבוי, אית דאייה שפחה עבר שפחה לגבי נשמתא. ולזמןין נשמתא אזלא ברזא דגלגולא, הדא הוא דכתיב, (בראשית ח) ולא מצאה היונה מנוח